

νείου τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων ἐζήτησε νὰ παίξῃ πρόσωπον ἀνδροχωρίστρας καὶ ἐπερπέρησεν εἰς δύο τρία φύλλα ὅσῃν εὐφυῖαν καὶ σοφιστείαν δύναται ν' ἀποστάξῃ τὸ λίπος του. Ὅλοι του οἱ ὑπολογισμοὶ ἐναυάγησαν ἀπέναντι τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τοῦ δανείου. Ἐὰν εἶχεν οὐρὰν, θὰ τὴν ἐδάγκανεν ἐκ πείσματος μέχρι πρώτου αἵματος· ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς κ. Δούμας, ἂν καὶ συνεταίρισθῇ ἐσχάτως τὸν κ. Καραπάνον εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, τέτοια πράγματα δὲν ἔχει. Περιωρίσθη λοιπὸν νὰ δαγκάσῃ τὰ χεῖλη του καὶ ἐστρεψέ τοὺς μηροὺς του πρὸς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν νῆσον, νὰ ἴδῃ ἐκεῖ τί συμβαίνει.

Ἐκεῖ συνηγήθησαν μὲ τοὺς κολασμένους καὶ δακρυρρόουντας ὀφθαλμοὺς τῶν διαχειριστῶν τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, ὅτε μῆροὶ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐφαίνοντο ζητοῦντες ἀλληλοβοήθειαν. Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ χαλάσῃ ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Σκουλούδη, ὅχι διὰ κἀνένα ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διὰ νὰ δικαιωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ χαλαστοῦ ὅπερ ἀγωνίζεται νὰ λάβῃ ὁ κ. Δούμας! Ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὰ παράσημον εἰς τρυφερώτερον κόσμον καὶ φύλον, ἀφοῦ εἶναι μάλιστα καὶ κόσμω κομψὸς καὶ τόσῳ γλυκύς, ἀλλὰ ἔπαθεν ἐσχάτως ἀπὸ ὑπερσαρκίαν καὶ ἀντὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσίν της εἰς οἰαδήποτε ἀντιπαχικὰ λουτρά, ἀγωνίζεται νὰ τὴν καταβάλῃ δι' ἀενάου ἐργασίας ἀποτυγχανούσης πάντοτε καὶ οὕτω παρασκευαζούσης αὐτῷ νέας θλίψεις καὶ νέαν ἐλάττωσιν τῆς obesity του.

Κρυφά, κρυφά, ὡς νὰ ἐσῆκωτε τὴν Πιστωτικὴν ὄλην καὶ ἐφευγε διὰ τὸν Ὀκεανὸν, ὁ κ. Δούμας ἀνεχώρησεν ἐκ Σύρου διὰ Παρίσιους, ἀφοῦ ἀντήλλαξεν ἀπελπιστικὸν φιλῆμα μὲ τοὺς Συμβούλους τῆς Ἑταιρίας ὑποσχεθεὶς αὐτοῖς, ὅτι θὰ τοῖς εὐρὴνέα κεφάλαια καὶ δάνεια τὰ ὅποια αὐτοὶ καὶ αὐτοὶ νὰ συμμαγειρεύουν καὶ νὰ διευθύνουν. Ἄν θὰ ἤρνουντο τὴν ὑπογραφὴν των οἱ κύριοι σύμβουλοι ἦν ἔδωκαν εἰς τὸν κ. Σκουλούδην συμβληθέντες μετ' αὐτοῦ, αὐτὸ δὲν ἐπείραζε τίποτε, δὲν θὰ ἦτον πολὺ νέον εἰς τὸν τρικυμιώδη βίον

των, εἰς ὃν πολλάκις ὡς ὁ Πέτρος ἐδέησε δι' ὑψηλοῦς λόγους νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἴδιον ἑαυτὸν τους.

Τὸ κακὸν ὅμως ἦτο ὅτι ἔως ὅτου κινήθῃ ἡ ἄρρην τραπέζιτικὴ boulotte, ὁ κ. Σκουλούδης ἐπέρανε τὴν ἐργασίαν του, εὗρε τὰ σαράντα ἑκατομμύρια καὶ διὰ τοῦ κ. Δημάρχου τῆς Σύρου ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς εἰς τοὺς κυρίους Συμβούλους τὴν κεραυνοβόλον εἰδήσιν τῆς ἐπιτυχίας. Οἱ Σύμβουλοι εἶναι ἀληθεῖς ὅτι θὰ καταρῶνται τὸν κ. Δούμαν, ὡς δωρεὰν ἐκθέσαντα αὐτοὺς, ἀλλ' ὁ κ. Δούμας θὰ εἶναι εὐχαριστημένος καὶ μόνον μὲ τὰ τρεξίματα αὐτὰ τὰ ὅποια τὸν προβιάζουν εἰς τοὺς ἀσπάλακας μετόχους τῆς Τραπεζῆς ἣν διευθύνει ὡς τὸν δραστηριώτερον διευθυντὴν πιστωτικοῦ Καταστήματος.

## ΗΜΙΟΝΟΙ—ΜΕΛΑΣ.

Ἐνθυμεῖσθε τοὺς πέντε Μασσαλιώτας ἡμιόνους, τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀληθινὸν θαῦμα ἰδέσθαι, πρωτοφανεῖς εἰς τὸ εἶδος των, ὧν ἕκαστος ἤξιζε καὶ πεντακισχίλια φράγκα; Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὁπόταν ἐφαίνοντό που ἔξω, πλήθος πολὺ τοὺς παρηκολούθει καὶ τοὺς ἐθαύμαζεν, ὡς νὰ ἦσαν διάσημοι Παρίσιναί Ἑταῖραι ἢ ξένοι Βασιλεῖς ἐλθόντες νὰ μᾶς ἐπισκεφθῶσι; Τοὺς ἡμιόνους αὐτοὺς ἔσπευσεν νὰ τοὺς πωλήσῃ διὰ ψευδοπλειστηριασμοῦ τὸ Συμβούλιον, τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει τίποτε τὸ παράδοξον· αὐτοὶ οἱ διευθύνοντες τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Βύνοῦχοι, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀμύνης καὶ τῶν Συλλόγων, τῆς κατὰ τύπους ἀρετῆς καὶ κατ' οὐσίαν κακίας, ἔσπευσαν πρῶτοι νὰ προεξοφλήσουν τὴν κουμουνδουρικὴν εἰρήνην καὶ νὰ ξεκά-

κρούπεζα ὑπηρετριῶν ἀρχίζουν νὰ φαίνωνται ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν, οἵτινες πληροῦνται μικρὸν κατὰ μικρὸν θεατῶν, ὥσει θεωρεῖα θεάτρου. Οἱ γείτονες καθημερίζουσιν ἀλλήλους· ἄλλος ποτίζει τὰ ἄνθη, ἄλλος ἀνάπτει καὶ ἀρχίζει νὰ ἐκμυζᾷ τὴν καπνοσύριγγά του, ἕκαστος τέλος λαμβάνει, οὕτως εἰπεῖν, κατοχὴν τῆς ἡμέρας, συμφώνως πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ἐξεις καὶ τρόπον τοῦ ζῆν. Οἱ καλαθίσκοι, προσδεδεμένοι διὰ σχοινίου εἰς τὸ σιδηροῦν δρύφακτον τοῦ ἐξώστου, καταβιβάζονται εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἀνέλκονται μετὰ σπουδῆς, ὄντες τὸ μόνον καὶ προσφορώτερον τῆς συγκοινωνίας μέσον μεταξὺ τῶν ἀστερογειτόνων ἐκείνων ὁροφῶν καὶ τῆς ὁδοῦ. Ὅλα τὰ ἀναρίθμητα ἀνόμοια εἶδη, ἅτινα ἀναγκαιοῦσι διὰ τὸν καθ' ἡμέραν βίον, ἀπὸ τοῦ χοιρείου λίπους τῆς μαγείρου μέχρι τῆς πρῶνῃς ἐφημερίδος τοῦ οἰκοδεσπότου, ἀνέρχονται διὰ τῶν καλαθίσκων τούτων, οἵτινες πρὸς τοῖς ἄλλοις, Ἑβραῖ ἀναίσθητοι, μεταβιβάζουσι λαθραίως καὶ ὀλιγόστιχα ἐπιστόλια, ἔμπλεα φλογὸς ἐρωτικῆς. Αἱ ἡμερήσιαι συνδιαλέξεις ἔχουσιν ἤδη ἀρχίσει μετὰ τῶν γειτόνων. Κάτω εἰς τὴν ὁδὸν ὁ κουρεὺς διηγείται τὸ εἰς τὴν συνοικίαν του, εἰς Κάρμινε, λαβὼν χώραν τὴν προτεραίαν ἐσπέραν συμβάν, καθ' ἃ εἰς νεανίας γνωστὸς αὐτῷ ἐτραυμάτισεν ἐπικινδύνως τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἐκ ζηλοτυπίας, διασχίσας διὰ ξυραφίου ὁλόκληρον τὴν παρειὰν αὐτῆς. Ἐκ τῶν ἀκροατῶν, τινὲς δικαιοῦσι τὸν νεα-

νίαν, οἰκτείροντες αὐτὸν καὶ λαιδοροῦσι τὴν νέαν, ἥτις διὰ τῆς ἀπιστίας της ἐγένετο πρόξενος τοιοῦτου δυστυχήματος· ἀλλ' ἡ ὥριμος καὶ εὐτραφὴς σύζυγος τοῦ ἀρτοπώλου δὲν εἶνε αὐτῆς τῆς γνώμης, καὶ γαλουχοῦσα τὸ ἀκάθαρτον τεκνίον της, διαμαρτύρεται ὅτι ἂν αὕτη ἦτο εἰς τὴν θέσιν τῆς νέας, θὰ ἤξευρεν αὕτη τί θὰ ἔκαμνεν εἰς ἐκείνον τὸν κύριον. Πῶς! Τί ἀπαιτήσεις εἶναι αὐταί; Ἐμπορεῖ μία νέα νὰ θυσιάζηται διὰ τὸν τυχόντα ξεβράκωτον; Ἀ! ὡς ἦσαν ὅλαι ὡσὰν αὐτήν! Ὁ σύζυγός της τὸ ἐξεύρει, ὅταν ἀκόμη ἔκαμναν ἔρωτα, καὶ ἠθέλησε νὰ σηκώσῃ κεφάλι. Καὶ ἐξακολουθεῖ τοιοῦτοτρόπως διηγούμενη τὰ ἐπεισόδια τῶν ἐρώτων της, μέχρις ὅτου τὴν συνδιάλεξιν διακόπτει αἴφνης καπουκινὸς τις γηραλῶς καὶ ἀτημέλητος, φέρων δισσάκιον ἐπ' ὤμου, καὶ συλλέγων ἐράνους ὑπὲρ τῆς μονῆς του, ἢ ὑπὲρ τῆς δεῖνα θαυματοουργοῦ εἰκόνης. Ἐκαστος δίδουσι αὐτῷ ἓν δίλεπτον ἢ ἓν πεντάλεπτον, καὶ εἰς ἐκάστην προσφορὰν ὁ μοναχὸς τείνει μειδιῶν τὴν ταμβακοθήκην του, καὶ προφέρει δραγμίδα ταμβάκου. Τότε ἡ συνομιλία λαμβάνει ἄλλον ροῦν. Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς εὐλαβείας τοῦ κληρικοῦ ἐκείνου. Ὁ θυρωρὸς τῆς παρακειμένης οἰκίας διαβεδαῖοι ὅτι κατέχει τὸ χάρισμα τῆς προφητείας, καὶ προμαντεύει τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξέλθωσι κατὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν ἀριθμοὺς τοῦ λαχείου. Ἐν τούτοις ὁ ἀρτοπώλης ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ παρατεινομένῃ φλυαρίᾳ καλεῖ

μουν μέ ὅ,τι ἐπιδεικτικῶς ἔτεινε πρὸς τὸν πόλεμον. Εἰς τὰς χεῖρας τῶν παστρικῶν αὐτῶν εὐγενῶν εἵμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ χρήματα δὲν ἠδύναντο νὰ διολισθήσῃ διότι θὰ εὕρισκον ἀντίστασιν εἰς τὰ χειρόκτια τῶν ἱπποτῶν τῆς Βελενδζοαμύνης. Ἐγένετο καὶ ὁ θεσμός αὐτὸς κρουνὸς ρουσφετοφόρος καὶ ὁσων ἡ σπονδυλικὴ στήλη ἠδιαθέτει καὶ εὐκόλως ἐκάμπτετο ἐτέθη ὑπὸ τὸ δροσερὸν καὶ εὐεργετικώτατον αὐτὸ γτούς. Ἰκανὸς ἀριθμὸς ἱατρῶν πλὴν ἐφαρμόσουν ψυχρολουσίαν εἰς τοὺς πελάτας τῶν τὴν ἐφήρμοσαν εἰς ἑαυτούς. Πολλὰ ὑπηρεσίαι χονδρικά ἢ λιανικὰ πρὸς μεγάλας Κυρίας ἀντημεῖφθησαν ἐρυθροσταυρικώτατα. Ἐν γένει ἡ διαχειρίσις ἐδούλευσε καὶ οἱ ἡμίονοι—οἱ πέντε ἀληθῶς ἀριστοκράται ἡμίονοι ἐδέησε νὰ πωληθῶσιν.

Ἡ πώλησις τῶν ἡμίονων ἀνετέθη εἰς τὸν κύριον Βασίλειον Μελάν, χαίροντα φήμην καρδιναλίου καὶ ὑπόληψιν ἁγίου. Καὶ τὰς δύο ὑπολήψεις του τὰς καλλιεργεῖ ὅσον οὐδὲν ἄλλο, ἂν καὶ ἠναγκάσθῃ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς μιᾶς νὰ τὸ θυσιάσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἄλλης, διότι ὡς τώρα τοῦλάχιστον ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ἅγιον ξυρισμένον. Ἐξαιρουμέν τὸς ἀγγέλους οἵτινες ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἅγιοι, ἀλλὰ καὶ κατὰ Δαμαλᾶν ἐν τῇ Κατηχήσει του δὲν εἶναι βέβαιον ἀκόμα ἂν εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, μὴ δυνηθέντος τοῦ θεολόγου μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα ἐπιτοπίως.

Ἡ ἀγιοσύνη τοῦ κυρ Βαχίλη μας συνετέλεσεν εἰς τοῦτο, νὰ χαρισθῶν οἱ ἡμίονοι δι' ἓνα κομμάτι ψωμί εἰς τὸν κ. Θεοφιλάτον. Οὔτε εἰς πλειοδοσίαν ἐτέθησαν, οὔτε συναγωνισμὸς ἐπετράπη, οὔτε κτηματία, προσφέροντες διαχίλια δι' ἕκαστον ἡμίονον φράγκα, εἰσηκούσθησαν, οὔτε ἡ ὥρα καθ' ἣν ἐπωλήθησαν ἐγνώσθη, διότι ὁ ἅγιος Μελάς τὰ εἶχε φήσει μετὰ τοῦ κ. Θεοφιλάτου καὶ οὕτω ἐγένετο ἡ ταχυδακτυλουργικὴ πώλησις τῶν ἡμίονων ἀντὶ χιλίων φράγκων ὁ εἰς.

Τοιαύτη γίνεται χρῆσις τῶν ἱερῶν χρημάτων τοῦ Ἐρυ-

θροῦ Σταυροῦ· αἱ Κυρίαι μέ τὰ προσφιλῆ γυατροδάκια των, ὁ δὲ Μελάς μέ τὰ προσφιλῆ μουλαράκια του. Καλλιτέραν χρῆσιν ὁ ἄθριξ καρδιναλῖος δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ κάμῃ τῆς ξένης περιουσίας· ἀλλ' ὁ κ. Θεοφιλάτος, περὶ οὗ ὁ κόσμος ἔχει ἄλλην ὑπόληψιν, δὲν ἔπρεπε νὰ χαράμίσῃ τόσον εὐτελῶς τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν τάξιν τῶν δι' ἰδρώτος τοῦ προσώπου των, ὡς ὁ κ. Θεοφιλάτος, καὶ δι' ἀενάου ἐργασίας ἀνακτητάντων θέσιν περιέβλεπτον ἐν τῇ κοινωνίᾳ δὲν ἐπιτρέπονται τοιαῦται Λαθροχειρίαι.

## ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ—ΦΙΛΗΜΩΝ.

Ἡῦρεν ὁ Αἰὼν περίστασιν νὰ μᾶς κτυπήσῃ! Ἀφοῦ συνάδελφος τοῦ Ῥουσοπούλου γενόμενος ἐλούφαξεν εἰς ὅσα κατηγορηματικὰ τοῦ ἐγράψαμεν προκειμένου περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως, κρούοντα βαρῶς τὴν πολιτικὴν του ὑπόληψιν, τραυλίζει ντροπιασμένος ἐναντίον μας, διότι γράψαντες ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον περὶ γυμναστικῆς δὲν ἐπληρώσαμεν τοὺς Γυμνασιάρχας Γραμματικόπουλον καὶ Κωνσταντινίδην τὸν διαβόητον! Τὴν πρὸς τὸν τελευταῖον συμπάθειάν του, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ αἰσχύνηται καὶ τὸ ὄνομά του νὰ χαράττη ἀκόμη, μετὰ τὰς ὑπὸ Σπουλιπούλου φοβερὰς περὶ αὐτοῦ ἀποκαλύψεις, δὲν θέλομεν πρὸς τὸ καλὸν του νὰ σχολιάσωμεν. Ἀλλὰ τί ἔκαμαν ἐπὶ τέλους οἱ κύριοι αὐτοὶ διὰ νὰ προκαλέσουν τοὺς ἐπαίνους τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* ὅπερ τόσον πολὺ διαφέρει ἀπὸ τὰς σπουδαίας συναδέλφους του αἵτινες ὡς αἱ πόρναι καθημερινῶς διατυμπανίζουσι ψευδεῖς δόξας, λέγουσι κι'

ἐπανελημμένως τὴν σύζυγόν του, καὶ ψιθυρίζει ὑποκώφως ἄρας, ἀναφωνῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ἐκφραστικώτατον *Managgia!* (Κακὸν χρόνον νᾶχη!) Ἐκείνη στρέφεται καὶ τὸν προσβλέπει ἀγρίως, ἐνῶ εἰς τῶν μικρῶν υἱῶν τῆς οὖρει αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος, κραυγάζων καὶ ζητῶν νὰ τῇ δώσῃ νόμισμα ὅπως ἀγοράσῃ παγωτὸν ἀπὸ ρυπαρόν τινα πωλητὴν, ὅστις ἄδων, καὶ χειρονομῶν ὡς δαιμονίων, ἔστη μετὰ τῶν ἐφοδίων του εἰς μίαν γωνίαν, καὶ διανέμει ἀντὶ ἐνὸς σολδίου παγωτὰ πολύχροα εἰς τοὺς παῖδας τῆς συνοικίας, κυκλώσαντας ἤδη αὐτόν.

Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς ὁδοῦ φαίνεται ἐρχόμενος ἄνθρωπος τις νέος, ἐνδεδυμένος μετὰ τινος φιλαρεσκείας, φέρων λαιμοδέτην ἐρυθρὴν ὡς φλόγα, καὶ πλατεῖαν ζώνην, ὄραχός τὸ ἀνάστημα μᾶλλον, μελάγχρους, ἐπιδεικτικῶς βαδίζων καὶ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας ράβδον ὀζώδη. Οὗτος εἶνε ὁ τύπος τοῦ *guarpo* τοῦ θρασυδείλου *παλληκαρά* τῆς Νεαπόλεως, τύπος λίαν περίεργος καὶ ἐξαιρετικός. Ἰσθαι πρὸς στιγμὴν, χαιρετᾷ οἰκείως τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ, ἀνταλλάσσει τινα μετ' αὐτῶν, ἔπειτα ἀνέρχεται τὴν κλίμακα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ θέσῃ ἐπ' αὐτῆς τὸν πόδα, ἤδη οἱ ἐν τῇ ὁδῷ ἤρχισαν σχόλια. Μπα! Δὲν τὸν γνωρίζεις; Εἶνε ὁ Βιντσεντσίνος, ἐραστὴς τῆς ραπτρίας. Τί ἀνόητη! λέγουσιν ὅτι τὸν ἀγαπᾷ καὶ τοῦ δίδει καὶ χρήματα, καὶ ἐκεῖνος καμμιά φορὰ τῆς ταῖς βρέχει! Ἀκοῦς ἐκεῖ! ἓνας παληάν-

θρωπος, τεμπέλης, νὰ καταδέχεται νὰ ζῇ ἀπὸ μίαν γυναῖκα! Καὶ ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ τις διατείνεται ὅτι ἀνῆκει εἰς τὴν καμὸρραν τὴν φοβερὰν ἐκείνην τῶν κακούργων καὶ φυγοπόνων ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας τὰς ρίζας δὲν ἴσχυσαν ἐτι τὰ δρακόντεια τῆς ἀστυνομίας μέτρα νὰ ἐξαλείψωσι. Καὶ ἡ λέσχη οὕτω ὅτε μὲ διακόπτεται, ὅτε δὲ ἀναννοῦται. Τώρα μὲν ἀποχωρίζεται ἡ ὀφθόπωλις, ὅπως διὰ τοῦ κοχλιαρίου χύσῃ ἀπὸ τοῦ λέβητος μέρος τοῦ καρυκεύματος εἰς τὸ κοῖλον τεμάχιον ἄρτου, ὅπερ ὀρέγει αὐτῇ ἀχοφόρος, φιλονεικῶν περὶ τῆς τιμῆς· τώρα δὲ ὁ ὑπηρέτης τοῦ καπηλείου σπεύδει καὶ σταματᾷ παρὰ τὴν θύραν νεανιδά τινα ἐργαζομένην παρὰ τῇ μωδιστρίᾳ μεθ' ἧς ἐπιθυμεῖ νὰ συνάψῃ ἐρωτικὰς σχέσεις.

Καὶ ταῦτα πάντα συμβαίνουσι, ἐν ᾧ καιρῷ διὰ τῆς ὁδοῦ διέρχεται ἀκαταπαύστως, ὅτε μὲν ἀραιὸν, ὅτε δὲ πυκνόν, συνωθούμενον καὶ παραπαῖον πλῆθος, πολυάσχολον καὶ θορυβώδες· ἐνῶ οἱ τροχοὶ τῶν ἁμαξῶν ρυπαίνουσι τοὺς διαβάτας, ἀνακινοῦντες τὸν βόρβορον· ἐνῶ τὰ φορτηγὰ ζῶα ὠθοῦσι βιαίως τοὺς ἀπροσέκτους. Ὑπερθεν ἐπὶ τῶν ἐξωσῶν διαδραματίζονται σκηναὶ ἄλλαι, ἐπεισόδια φευγαλέα καὶ ἀφανῆ τοῦ μεγάλου καὶ πολυπλόκου τούτου δράματος.

(Ἀκολουθεῖ).